

Publicerad 2016-09-05 16:05 av Peter Stjerngrim

*Kanske behöver läsas långsamt några gånger för att den röda tråden ska kunna förmedla den innebörd och mening som de olika delarna sammansatta i sin helhet syftar att få ...*

### **Att fylla år, födelsedagar ...**

... och allt  
som hör därtill  
är fantastiskt, underbart  
på många sätt och vis ...

Fram tills 35 - 40 årsåldern  
eller däromkring ...

Därefter förfaller tjusningen  
med varje år som går  
i en takt som  
är beroende av  
huruvida man med någon  
som för en är ämnad  
kan dela minnen  
och berika sina sinnen  
med, sitt liv dela får ...

... eller ej ...

Singulariteten  
bjuder på frihet  
att utan hänsyn till någon annan  
kunna leva sitt liv som man vill ...

Men ju längre tiden går  
och desto äldre man blir  
kommer singel-livets  
tjusande frihetsideal  
förlora sin glans ...

Någonting alltfler  
frihetsivrande singlar  
med åren  
får erfara  
gro, växa och slå rot

i varje litet  
skrymsle och vrå  
inom hela  
sin kropp och själ ...

Ty det kommer  
förr eller senare en dag  
i deras liv  
när frihetens alla valbara alternativ  
börjar förlora sin lockande glans ...

... och behovet av kontinuitet,  
någon med vilken man kan  
dela glädje och sorg  
men jämväl minnen och erfarenhet,  
växer sig alltmer starkt ...

Då blir insikten  
om det pris  
man betalat  
för friheten  
och alla dess  
en gång så lockande  
pockande njutbara alternativ ...

... något som  
får det man fått uppleva  
avnjuta och fylla sin längtan med  
till något synnerligen  
fattigt och avskalat ...

Är lyckligt lottad  
att ha fått uppleva  
och avnjuta den äkta kärleken  
några gånger i mitt liv  
på många sätt och vis ...

Var och en av dessa  
speciellt ämnade kvinnor jag älskat  
skulle om de ej ryckts bort från livet  
varit den sista kvinnan i mitt liv!

Men när man fått uppleva  
den äkta kärleken  
och den känsla  
som den rätta väcker inom  
blir det svårare för att inte säga omöjligt  
att nöja sig med mindre än just det ...

Vet att den äkta kärleken  
är någonting jag en dag  
kommer att få uppleva igen  
men i en värld  
där allt färre på kärleken tror  
och allt fler därför väljer  
att i antingen kompromisser  
eller  
singularitetens frihetsideal  
verka, leva och bo ...

... är det svårare  
än vad jag ens själv kunnat tro  
att behålla övertygelsen  
om att det än en gång  
ska bli så i mitt liv  
att jag får känna  
den äkta kärleken  
åter sätta frö,  
gro, växa och slå rot  
i varje litet skrymsle och vrå  
inom hela mig ...

Men jag kan ej  
sluta hoppas och längta  
efter att du som är den dig  
som är ämnad för mig  
en dag ska bekräfta din existens  
när du kommer  
för att vara och förbli  
resten av vårt liv  
tillsammans med mig ...

Dig som känner

att jag jämväl fattas dig ...

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten